

ת"פ 5048/10/17 - פרקליטות מחוז מרכז נגד ראאד סעד, עבירה כובאזה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 5048-10-17 פרקליטות מחוז מרכז נ' סעד ואח'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: פרקליטות מחוז מרכז

המאשימה

נגד

1. ראאד סעד

2. עבירה כובאזה

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה מוטלק בדראן

ב"כ הנאשם 1 עו"ד שפיק אבו האני

ב"כ הנאשם 2 עו"ד ערן ראו

הנאשמים בעצמם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, עבירה לפי סעיף 499 (א)(2) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") וניסיון לקבלת דבר במרמה בצוותא, עבירה לפי סעיף 415 רישא + סעיף 25 + סעיף 29 (ב) לחוק.

הנאשם 2 הורשע אף בעבירה של התחזות כאדם אחר בצוותא, עבירה לפי סעיף 441 רישא + סעיף 29 (ב) לחוק.

כמפורט בהכרעת הדין, עובר לתאריך 28.8.16, ב- 8 מועדים בין השנים 2011 ל- 2016, כאשר האחרון שבהם בתאריך 21.8.16, ניגש הנאשם 1 לבחינת תיאוריה במשרד הרישוי לשם הוצאת רישיון לרכב מסחרי ונכשל בבחינה. בהמשך לכך קשרו הנאשמים להונות את משרד הרישוי באופן שהנאשם 2 יבחן במקום הנאשם 1 בבחינת

התיאוריה. לשם כך מסר הנאשם 1 לנאשם 2 את תעודת הזהות שלו ואת טופס הבקשה לקבלת רישיון נהיגה לרכב מסחרי (להלן: "הטופס") באמצעותו שילם במשרד הרישוי עבור הבחינה.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, בתאריך 28.8.16, ניגש הנאשם 2 לבחינת התיאוריה (להלן: "הבחינה") לאחר שהציג עצמו בכזב כנאשם 1 באמצעות תעודת הזהות והטופס השייכים לנאשם 1. בעוד הנאשם 2 ממתין לבחינה, ומשהבחינו עובדי משרד הרישוי, כי חזותו של הנאשם 2 אינה תואמת לתמונה בתעודת הזהות שהציג ופנו אליו לקבלת הסבר, ניסה הנאשם 2 להימלט מהמקום ונתפס על ידי שוטרים שהגיעו למקום. בנסיבות אלה, הורשעו הנאשמים בעבירות של קשירת קשר לבצע עוון וניסיון לקבל דבר במרמה בצוותא חדא והנאשם 2 גם בעבירה של התחזות לאחר בצוותא במטרה להונות.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

2. הנאשמים הופנו לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות. כעולה מחוות הדעת הנאשמים הביעו הסכמתם לריצוי עונש בעבודות שירות ואף נמצאו מתאימים לכך.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינם של הנאשמים התקבלו תסקירי שירות המבחן שלא באו בהמלצה לגבי מי מהנאשמים, כפי שיפורט בהמשך.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם, לרבות סיכון הציבור באפשרות שנהגים ללא הכשרה מתאימה וללא הסמכה ינהגו בכבישי הארץ. הנאשמים פגעו ביכולת הרשויות לפקח על מקבלי רישיון נהיגה מתאים. הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה לא מבוטלת. למעשה קדם תכנון מוקדם ותחכום. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש אחד לכל המעשים ולקבוע שהוא החל מעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ובתמיכה לכך הפנתה לפסיקה.

הנאשם 1 נעדר עבר פלילי או תעבורתי, ניתן תסקיר שירות מבחן שלילי וללא המלצה טיפולית. הנאשם 2 אף הוא נעדר עבר פלילי, אך לחובתו הרשעות בתחום התעבורה, גם בעניינו התקבל תסקיר שירות מבחן שלילי וללא המלצה טיפולית. אף שהנאשם 2 הורשע בעבירה של התחזות, עבירה בה לא הורשע הנאשם 1, הרי שבשים לב לכך שהנאשם 1 הוא הנהנה מפירות העבירה, אין מקום לעשות אבחנה ביניהם ויש להשית על שניהם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס מכביד ומרתיע.

5. ב"כ הנאשם 1 העלה טענות כנגד הרשעתו של הנאשם 1. עוד טען ב"כ הנאשם 1 למחדלי חקירה, כפי שנקבעו בהכרעת הדין ולכך שהיה מקום להורות על זיכוי הנאשם 1 בגינם. ב"כ הנאשם 1 העלה טענות כנגד תסקיר שירות המבחן. לשיטתו, מדובר בתסקיר שטחי והיה על קצינת המבחן לבדוק מיוזמתה אפשרות ביטול

הרשעת הנאשם לנוכח הפגיעה שתיגרם לו בתעסוקתו. הנאשם 1 עובד בעבודה מסודרת. המאשימה לא הוכיחה קבלת תמורה בגין המעשים בהם הורשעו הנאשמים ובכך יש להפחית מחומרת העבירה. נוכח כל האמור, ביקש ב"כ הנאשם 1 להורות על ביטול הרשעת הנאשם 1 ולחילופין להטיל מאסר על תנאי ולהימנע מהשתת רכיב של קנס.

6. ב"כ הנאשם 2 מסר, כי ניהול ההליך נכפה על הנאשם 2 לאחר שזה הגיע להסדר עם המאשימה אך נוכח כפירת הנאשם 1 המאשימה לא הסכימה לסיים את עניינו של הנאשם 2 במנותק מזה של הנאשם 1.

הנאשם 2 בחור צעיר, בן למשפחה המונה 12 ילדים ועובד בעסק המשפחתי. מהות הקשר בין שני הנאשמים לא הובררה עד תום. ככל שהיה קשר, הרי שמדובר בקשר מזדמן. מי שהיה אמור להפיק טובת הנאה מהמעשים הוא הנאשם 1 בלבד, כאשר אין חולק שהנאשם 2 לא קיבל כל תמורה בגין כך. אין לומר על הנאשם 2, כי מדובר באדם מתוחכם. הנאשם 2 עשה שימוש בתעודות זהות שאינה מזויפת. ב"כ הנאשם 2 ביקש לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא משל"צ ועד עבודות שירות ברף הנמוך ובתמיכה לכך הפנה לפסיקה. אשר לעברו התעבורתי של הנאשם, הרי שמדובר בעבירות קנס ולכן אין באלה להשפיע על עונשו של הנאשם. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עיקרה בנסיבות מחמירות יותר מעניינו של הנאשם ואין לגזור ממנה לנסיבות ביצוע העבירות בתיק זה. תסקירי שירות המבחן בעניינם של שני הנאשמים דומים בצורה ובמהות ויש בכך ללמד, כי שירות המבחן הרים ידיים מוקדם מדי משני הנאשמים. שירות המבחן ציין, כי הנאשם 2 מבין שהמעשה הוא אסור ולכן יש לראות בכך הכאה על חטא והפנמה של האיסור שמאחורי המעשה. ב"כ הנאשם 2 ביקש להורות לשירות המבחן לבנות תכנית של"צ לנאשם ואף הגיש את טע/2, מסמך מסגן מנהל בי"ס בלקיה המסכים שהנאשם יבצע של"צ במסגרת ביה"ס.

7. הנאשם 1 מסר, כי הוא עובד מזה 6 שנים כאב בית במעון סגור לילדים עם צרכים מיוחדים, שהוא משמש עבורם דמות אב. עבודתו כוללת עבודה עם ילדים עם מוגבלויות קשות. לדבריו, אם יושת עליו עונש מאסר בעבודות שירות, הוא עלול לאבד את מקום עבודתו. הנאשם הינו המפרנס העיקרי של משפחתו ושל הוריו.

8. הנאשם 2 לא התייצב לדיון שנקבע לטיעונים לעונש אף שזומן כדיון. אפשרתי לו להשמיע דבריו בפתח הדיון בטרם גזירת דינו. הנאשם 2 מסר, כי הוא נשוי ואב לילדה וביקש את התחשבות בית המשפט.

דיון והכרעה

האם יש מקום לסיום ההליך בעניינו של הנאשם 1 ללא הרשעה

9. ב"כ הנאשם 1 ביקש להורות על ביטול הרשעת הנאשם 1 בשל הפגיעה שתיגרם לו בתעסוקתו.

10. הרשעתו של נאשם אשר עבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך, ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

מנגד, ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב,

מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה בסמכותו של בית המשפט לסטות מהכלל המקובל ולהימנע מהרשעתו של נאשם בדין (ראו ע"פ 9893/06 אלון לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007), ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נגד ביטון (23.7.09), רע"פ 11476/04 מדינת ישראל נ' חברת השקעות דיסקונט בע"מ (14.4.10) ורע"פ 40790/10 ג'בשה נגד מדינת ישראל (23.8.10)).

11. בע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל (21.8.97), (להלן: "הלכת כתב") נקבעו שני הפרמטרים העיקריים שייבחנו לצורך קבלת ההחלטה שלא להרשיע נאשם בעבירות שנקבע, כי ביצע: "הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

12. בע"פ 5985/13 אבן נגד מדינת ישראל (2.4.14) נקבעו מבחני משנה נוספים לבחינת שאלת סיום ההליך ללא הרשעה ואלה מתייחסים לנסיבות אינדיבידואליות של הנאשם אותם יש לשקול:

"עברו הפלילי והסבירות כי ישוב ויעבור עבירות; האם העבירה מלמדת על דפוס התנהגות כרוני של הנאשם או שמדובר בהתנהגות מקרית ויחידה; נסיבות ביצוע העבירה; מעמדו ותפקידו של הנאשם, והקשר בין העבירה לבין אלה; השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי; יחסו של הנאשם כלפי העבירה, קרי, האם לקח אחריות והתחרט על ביצועה; משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; גילו, מצבו האישי והבריאותי ועוד. מאידך גיסא, ניצבים שיקולים שבאינטרס הציבורי, כגון: טיב העבירה וחומרתה; מידת פגיעתה באחרים; הרציונאל שבבסיס הכלל המחייב הרשעה; המסר החברתי ועוד.... הנטל הוא על הנאשם המבקש להימנע מהרשעתו לשכנע כי מן הראוי לחרוג בעניינו מדרך הכלל, וכי שיקולי השיקום האינדיבידואליים גוברים במידה רבה על שיקולי האינטרס הציבורי".

13. בהתאם למבחן הראשון שנקבע בהלכת כתב, לא עלה בידי הנאשם 1 לשכנע, כי הרשעתו תפגע פגיעה חמורה בשיקומו או שהיא עלולה לגרום לו נזק מוחשי וקונקרטי בקשר לתעסוקתו. בעניינו, מדובר בנאשם כבן 28 אב לשניים העובד כאב בית במעון לילדים עם צרכים מיוחדים. לא הוצגה בפני כל ראיה שיש בה להעיד על פגיעה שתיגרם לנאשם בשל הרשעתו. הנאשם 1 לא הצביע על נזק קונקרטי בתעסוקתו כתוצאה מההרשעה. הדרישה לפגיעה חמורה בשיקומו או עתידו של הנאשם הינה לנזק מוחשי-קונקרטי ולא תיאורטי (ע"פ 8528/12 אלירן ציפורה נגד מדינת ישראל (3.3.13)).

14. באשר למבחן השני שנקבע בהלכת כתב, הנאשם 1 הורשעה בעבירות של קשירת קשר לבצע עוון וניסיון קבלת דבר במרמה בצוותא, כדי שנאשם 2 יבחן במקומו במבחן תיאוריה. לו היה הדבר עולה בידי השניים, הרי שהנאשם 1 היה נוהג ברכב מסחרי ללא הסמכה מתאימה על כל הסיכון הכרוך בכך לשלום הציבור. בנסיבות אלה, אין לומר שמדובר בנסיבות המאפשרות לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובאינטרסים ציבוריים חיוניים הכוללים שיקולי גמול והרתעה.

הסיכון לציבור בנהיגת רכב על ידי מי שלא הוסמך לכך היא סיכון ממשי לחיי אדם. אף שהנאשם 1 הופנה לשירות המבחן לבקשתו, הרי שלא נטל אחריות בפני שירות המבחן ולא הביע כל נכונות להשתלב בטיפול. בנסיבות אלה, העדר עבר פלילי הוא שיקול שנלקח בחשבון, אך לנוכח חומרת העבירה, לא עלה בידי הנאשם 1 לצלוח גם את המבחן השני.

15. בעניין זה אני דוחה מכל וכל את טענות ב"כ הנאשם 1 כנגד שירות המבחן שלא בחן את האפשרות לביטול הרשעת הנאשם 1. בדיון מיום 5.5.19 ביקש ב"כ הנאשם 2 להורות על קבלת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם 2. ב"כ הנאשם 1 הצטרף לבקשה מבלי שנתבקשה בחינת האפשרות לביטול הרשעת הנאשם 1 (עמ' 87 שורה 28). אף לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן לא התבקש תסקיר משלים על מנת ששירות המבחן יתייחס לשאלת ביטול ההרשעה. בנסיבות אלה, הציפיה, כי שירות המבחן יבדוק מיוזמתו את שאלת ביטול ההרשעה של נאשם 1 דינה להידחות.

16. נוכח כל האמור לעיל, לא הוצגה בפניי פגיעה קונקרטית בנאשם 1 והעבירות בהן הורשע אינן מהעבירות המאפשרות לוותר על ההרשעה. בנסיבות אלה, לא שוכנעתי, כי בעניינו של הנאשם 1 מתקיימים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעה ולכן ההרשעה מיום 5.5.19 תיוותר על כנה.

קביעת מתחם העונש ההולם

17. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

18. אין מחלוקת בין הצדדים, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות בהן הורשעו הנאשמים.

19. במעשיהם פגעו הנאשמים **בערכים החברתיים המוגנים** של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, ההגנה על תקינות הליכי הוצאת רישיון ושמירה על ביטחון ציבור המשתמשים בדרך.

על הסיכון לציבור המשתמשים בדרך בשל נהיגה על ידי מי שלא הוסמך לאחר שעבר את הבחינות הנדרשות ראו רע"פ 279/07 אליהו שומיל נגד מדינת ישראל ((15.1.2007), עמ' 3):

"אין צורך להכביר מילים בנוגע לחומרתן של העבירות אותן ביצע המבקש ובצורך לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה בעבירות מסוג זה. כפי שצינו הערכאות הקודמות מדובר במעשים אשר יש בהם כדי לסכן את הציבור ולאפשר לאנשים לנהוג בכביש מבלי שקיבלו את ההכשרה המתאימה לכך".

20. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו במידה נמוכה-בינונית.

21. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הרי שלשם לביצוע המעשים נדרשו מחשבה ותכנון מוקדם על מנת להוציא את התוכנית העבריינית מן הכח אל הפועל. לשם כך נדרש הנאשם 2 להגיע לעיר אחרת עם תעודת הזהות וטופס הבחינה של נאשם 1. מנגד, יש לתת את הדעת לכך, שלא היה שימוש באמצעים מתקדמים לשם ביצוע התוכנית, לא היה זיוף של מסמכים ולא הוכח שניתנה תמורה לנאשם 2 כדי שיבחן במקום נאשם 1.

22. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטל הוטלה לרוב ענישה מוחשית בצירוף ענישה נלווית:

א. עפ"ג (מרכז) 61455-05-18 **היבה נצאצרה נ' מדינת ישראל** (06.11.18), המערערת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירות של קשר לעשות עוון וניסיון לקבל דבר במרמה, בכך שקשרה קשר עם אחרת שתיגש במקומה לבצע את מבחן התיאוריה. בית משפט קמא דחה את המלצת שירות המבחן לבטל הרשעתה של הנאשמת על רקע העובדה שהיא נעדרת עבר פלילי. נקבע מתחם עונש מחודשי מאסר ספורים, שיכול יורצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על המערערת הוטלו חודשיים מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס כספי. ערעור נדחה.

ב. בת"פ 41808-09-12 **מדינת ישראל נ' טאהא** (17.02.14), הורשע נאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה וקשר לעוון. הנאשם קשר קשר עם אחר בכך שיבצע עבורו מבחן תיאוריה. הנאשם כבן 25, רווק ונעדר עבר פלילי. נידון ל- 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי וקנס.

ג. בת"פ 35842-03-18 **מדינת ישראל נ' עיסא** (09.07.19), הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של קשר לעוון וניסיון לקבל דבר במרמה, בכך שהנאשם קשר קשר עם אחר בכך שהאחר יתחזה לנאשם ויעבור במקומו מבחן נהיגה עיוני. הנאשם חולה לב, צעיר ונעדר עבר פלילי. על האחר, אשר ניסה לבצע את מבחן התיאוריה בשם הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם נגזרו חודשיים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.

ד. ת"פ 33638-01-15 **פרקליטות מחוז מרכז נ' טוברטי** (29.9.16), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון וניסיון לקבל דבר במרמה. הנאשם קיבל סך של 9,000 ₪ והיה אמור לעבור בחינת תיאוריה עבור אחר. על האחר הוטל של"צ במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים. בשל עקרון אחידות הענישה הוטלו על הנאשם של"צ, מאסר על תנאי וקנס.

ה. ת"פ 43886-12-17 **מדינת ישראל נ' זורב פלגשויילי** (27.03.18), הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות בכך שקשר קשר עם אחר שיסייע לו לעבור במרמה מבחן תיאוריה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל- 9 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד עונשים נלווים.

ו. ת"פ 38428-06-16 **מדינת ישראל נ' דאהש צהיבאן** (02.04.17), הנאשם הורשע, על פי הודאתו,

בעבירה של קשירת קשר לביצוע עוון וניסיון לקבל דבר במרמה בכך שמסר לאחר תעודת זהות שלו, טופס ממשרד הרישוי ובו פרטים לצורך קבלה למבחן תיאוריה וסך של 3,000 ₪. האחר נבחן במקומו ונמלט לאחר מכן. נקבע מתחם עונש הולם ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

23. שניים מפסקי הדין שהוגשו ע"י המאשימה הינם בנסיבות מחמירות יותר ולכן לא מצאתי לגזור מהם לעניינם של הנאשמים שבפניי.

24. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם, לעבירות בהן הורשעו הנאשמים נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים.

גזירת העונש המתאים לנאשמים

25. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות.

26. הנאשם 1, כבן 28, נשוי + 2, סיים 12 שנות לימוד. עובד במעון לילדים עם צרכים מיוחדים מזה 6 שנים, בעברו עבד בעבודות מזדמנות בתחום השיפוצים והבניין, שולל שימוש בסמים וצריכת אלכוהול. נעדר עבר פלילי. הנאשם סובל ממצב בריאותי לקוי ברגל ימין שהצריך אותו לעבור מספר ניתוחים.

שירות המבחן התייחס לנסיבות חייו של נאשם 1. הנאשם חש סיפוק מעבודתו. לנאשם משפחה מלוכדת ורשת תמיכה רחבה. הנאשם הכחיש העבירות בהן הורשע ועמד על כך שאיבד את תעודת הזהות במהלך נסיעה במסגרת עבודתו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית בכל תחום שהוא. שירות המבחן התרשם מאדם דל, בעל 12 שנות לימוד ותעודת בגרות חלקית, השומר על יציבות תעסוקתית, דבר המעיד על כוחות לשמר אורח חיים נורמטיבי. הנאשם התקשה להבין את המניעים והדפוסים אשר הובילו אותו לביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם, כי אין תהליך של בחינה עצמית וביקורתית בקשר להתנהלותו ולכן לא בא בהמלצה טיפולית.

הנאשם 1 טען, כי ענישה מוחשית תביא לאובדן מקום עבודתו, אך לא הובאו בפניי אישורים לכך.

27. הנאשם 2, כבן 24, נשוי + 1, נעדר עבר פלילי אך בעל עבר תעבורתי (טע/1).

שירות המבחן מסר, כי הנאשם 2 עובד מזה כשנה וחצי בחברה השייכת למשפחתו. הנאשם בעל 12 שנות לימוד ותעודת בגרות מלאה. לאחר סיום לימודיו החל לעבוד בעבודות מזדמנות עד שהחל לעבוד בחברה המשפחתית כאיש אחזקה. משפחתו מונה זוג הורים ו-12 אחים בגילאי 7-31. הקשר המשפחתי תומך ואביו ואחיו משמשים

עבורו כעונן. הנאשם מעוניין ללמוד הוראה בעתיד. בהתייחס לעבירות בהן הורשע הכחיש הנאשם תכנון מוקדם עם הנאשם 1 ועמד על כך, כי מצא את תעודת הזהות עם המסמכים במקרה. הנאשם מסר, כי ידע שמדובר במעשה לא חוקי, אך באותה העת לא הבין את חומרת המעשה והדברים נעשו בתמימות כחשך היום הוא מבין את טעותו. הנאשם מסר, כי בני משפחתו הביעו את כעסם על התנהלותו. הנאשם שלל נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם מאדם בעל כוחות ושאפיות לעתיד, גדל במשפחה נורמטיבית ושומרת חוק ובעל רשת תמיכה רחבה. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם נוטה לצמצם את מעורבותו בהתנהגות עוברת חוק ומציג חזות מתפקדת תוך טשטוש חלקיו המכשילים. בהעדר תהליך של בחינה עצמית וביקורתית, נקבע שהנאשם אינו מתאים להשתלב בהליך טיפולי ולכן נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית.

מטעם הנאשם הוגשה המלצה של המעסיק (טע/3), לפיה מדובר בעובד מסור, אחראי ובעל יחסי אנוש מצוינים. הנאשם ביקש את התחשבות בית המשפט.

28. אין בידי לקבל טענות ב"כ הנאשם 1 כנגד הכרעת הדין ושמורה לנאשם 1 הזכות לעשות כן בסיום ההליך בפניי. יחד עם זאת, יש לתת משקל למחדלי החקירה בשלב גזירת דינם של הנאשמים, אף אם אלה נדחו בשלב הכרעת הדין.

כאמור בסעיפים 35-36 להכרעת הדין, נקבע כי טוב הייתה עושה היחידה החוקרת לו בדקה קיומו של קשר טלפוני בין הנאשמים, הייתה עורכת עימות בין השניים ואוספת את צילומי האבטחה מזירת האירוע, אך לא היה באלה להביא לזיכויים של הנאשמים במיוחס להם.

יחד עם זאת, עסקינן בפגמים שיש לתת להם משקל בעת גזירת דינם של הנאשמים, בהתאם לסעיף 40א'(9) לחוק.

29. נוכח כל האמור לעיל, אני סבורה שיש למקם את עונשם של הנאשמים בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.

30. ב"כ הנאשם 2 ביקש להסתפק בשל"צ וענישה צופה פני עתיד. בשים לב להרשעת הנאשם 2 בעבירה נוספת, הכרה ראשונית בלבד בפסול שבמעשה אך ללא נטילת אחריות והעדר הליך טיפולי לא שוכנעתי, כי מתקיימים תנאים לסטות ממתחם העונש ההולם שנקבע.

מתחם הקנס

31. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם. בתוך

כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימליים בכבוד לנאשמים ולא להסמוכים על שולחנם (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבם הכלכלי של הנאשמים מעבר לעובדה שהם נושאים בנטל פרנסת התלויים בהם.

32. בנסיבות אלה אני קובעת, כי מתחם הקנס הוא בסך אלפי שקלים ויש לקבוע את הקנס לכל אחד מהם ברף התחתון של מתחם הקנס.

סוף דבר

33. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

א. חודשיים מאסר בפועל אותם יישא הנאשם בעבודות שירות.

עבודות השירות יתבצעו באצטדיון טרנר- חברת כיוונים לתרבות וספורט בעירית באר-שבע, ברחוב האצ"ל 2 בבאר-שבע, במשך חמישה ימים בשבוע ולמשך השעות, כפי שיקבע הממונה על עבודות השירות.

על הנאשם להתייצב ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז דרום ביום 8.6.20 בשעה 8:00.

אני מודיעה לנאשם, כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולריצוי יתרת עונשו במאסר בפועל.

בית המשפט מזמיר את הנאשם, כימדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה ממכללים אלו יש בהכדילה פסיקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.20 והיתרה בכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

נאשם 2:

א. חודשיים מאסר בפועל אותם יישא הנאשם בעבודות שירות.

עבודות השירות יתבצעו באגודה למען הקשיש, בית אבות באר שבע, ברחוב דוד המלך 20 באר שבע, במשך

עמוד 9

חמישה ימים בשבוע ולמשך השעות, כפי שיקבע הממונה על עבודות השירות.

על הנאשם להתייצב ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז דרום ביום 5.5.2020 בשעה 8:00.

אני מודיעה לנאשם, כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולריצוי יתרת עונשו במאסר בפועל.

בית המשפט מזכיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה הקפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בהכדילה פסיקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור עבירה מהעבירות בהן הורשע.

ג. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.5.20 והיתרה בכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג אדר תש"פ, 09 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.